

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

președinte –Petru Ursache,

judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013 în cauza penală în privința lui

Roitman Axenia Valerian, născută la 24 februarie 1979, originară din s. Curățura, r-nul Șoldănești, domiciliată în s. Cojușna, mun. Chișinău;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 06.05.2010 - 17.01.2013 (prima instanță)*
- 2. 26.03.2013 – 30.04.2013 (instanța de apel)*
- 3. 10.09.2013 – 13.11.2013 (instanța de recurs)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 ianuarie 2013, **Roitman Axenia** a fost achitată de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. a) și 312 alin. (2) lit. a) Cod penal din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, i-a fost înaintată învinuirea lui Roitman Axenia pentru faptul că ea, la data de 31 martie 2009, în incinta procuraturii Rîșcani, mun. Chișinău, avînd scopul denunțării cu bună știință falsă, în scopul de a-1 învinui pe Simonenco Pavel de săvîrșirea unei infracțiuni deosebit de grave, fiind preîntîmpinată de răspundere penală conform prevederilor art. 311 Cod penal, a depus cerere în care solicita atragerea la răspundere penală a lui Simonenco Pavel, care aproximativ în luna august 2008, prin înșelăciune și abuz de încredere, nelegitim a însușit automobilul ce-i aparținea de model „Dacia Logan” cu n/î C MX 190, prin ce i-a fost pricinuită o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 8 000 euro.

În continuare, tot ea, prelungind acțiunile sale intenționat infracționale, la 01 iulie 2009, în incinta Comisariatului General de Poliție, mun. Chișinău, avînd scopul denunțării cu bună știință falsă, în scopul de a-l învinui pe Simonenco Pavel de săvîrșirea unei infracțiuni deosebit de grave, fiind preîntîmpinată de consecințele prevederilor art. 311 Cod penal, a depus cerere prin care solicita atragerea la răspundere penală a lui Simonenco Pavel, care aproximativ în luna august 2008, prin înșelăciune și abuz de încredere, nelegitim a însușit automobilul ce-i aparține de model „Dacia Logan” cu n/î CM X 190, prin ce i-a fost pricinuită o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă de 8 000 euro.

Tot ea, la 06 iulie 2009, fiind recunoscută și audiată în calitate de parte vătămată și fiind preîntîmpinată de răspundere penală conform prevederilor art. 312 Cod penal, însă avînd scopul de a-l învinui pe Simonenco Pavel de săvîrșirea unei infracțiuni deosebit de grave, a prezentat declarații mincinoase precum că Simonenco Pavel, aproximativ în luna august 2008, prin înșelăciune și abuz de încredere, nelegitim a însușit automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î C MX 190, prin ce i-a fost pricinuită o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă de 8 000 euro.

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care Roitman Axenia să fie condamnată în baza art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal – la 3 ani închisoare, iar în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal – la 3 ani închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții. În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei, pe un termen de probă de 2 ani.

Apelantul a menționat că instanța de judecată, greșit a reținut, că acesta nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile pentru confirmarea denunțării false și prezentării cu bună știință, a declarației mincinoase de către inculpata Roitman Axenia.

La fel, instanța greșit și pîrtinitor a indicat că, învinuirea adusă inculpatei în comiterea infracțiunilor imputate, s-a bazat doar pe declarațiile martorilor Simonenco Pavel și Popova Tatiana, fără a fi luate în considerație și apreciate obiectiv și multiaspectual declarațiile martorilor Harea Deonis și Cucuș Vladimir.

De asemenea, instanța nu a ținut cont de faptul că, în cauza penală nr. 2009020721 există o hotărîre definitivă privind încetarea urmăririi penale, pe care Roitman Axenia, nu a contestat-o, iar argumentul precum că aceasta nu i-a fost adus la cunoștință, nu poate fi unul întemeiat deoarece ordonanța a fost anexată la materialele cauzei penale, cu care atît apărătorul, cît și inculpata au luat cunoștință.

Scopul adresării denunțului fals prin care a fost învinuit Simonenco Pavel relevă din situația în care Roitman Axenia dorea cît mai repede să vîndă automobilul, realizat imediat ce acesta a fost ridicat, organele de urmărire penală fiind folosite în acest caz în calitate de accelerator, într-o situație necesară și favorabilă Axeniei Roitman, pentru că procedura civilă ar fi implicat mai multe cheltuieli și timp, precum și în scop de răzbunare față de Simonenco Pavel, care nu a respectat angajamentul civil și a comis accidentul rutier.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a statuat că, în cadrul examinării cauzei în prima instanță, nu au fost prezentate probe ce ar confirma faptul, că Roitman Axenia cunoștea despre locul aflării automobilului și, necătînd la aceasta a scris cerere la poliție și procuratură despre dispariția automobilului său.

5. În recursul ordinar declarat de procuror se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători, în vederea pronunțării unei hotărîri de condamnare în privința inculpatei.

Recurentul, invocînd ca temei de declarare a recursului- art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, menționează faptul că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia că acuzarea nu a prezentat instanței probe pertinente, concludente și utile în confirmarea faptului denunțării false și prezentării, cu bună-știință, a declarației mincinoase, adică a infracțiunilor prevăzute de art. 311 alin.(2) lit. a) Cod penal și art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal.

La fel, instanța eronat a indicat că, învinuirea adusă inculpatei în comiterea infracțiunilor imputate s-a bazat doar pe declarațiile martorilor Simonenco Pavel și Popova Tatiana, care au fost apreciate critic deoarece sunt persoane cointeresate în această cauză, dînd prioritate declarațiilor inculpatei.

Referitor la declarațiile martorilor Harea Deonis și Cucuș Vladimir, consideră că acestea au fost ignorate de către instanța de apel, deși ele confirmă vinovăția inculpatei și faptul că ultima cunoștea despre accident și locul aflării autoturismului său.

Totodată, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că în privința lui Simonenco Pavel exista ordonanța din 29 ianuarie 2010, prin care a fost încetată urmărirea penală deoarece fapta ultimului nu întrunește elementele infracțiunii.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Argumentele invocate referitor la procedura de apreciere a probelor, țin de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond.

În fapt, decizia atacată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, ca declarațiile martorilor Harea Deonis, Cucuș Vladimir, Lupașco Victor, Simonenco Pavel, Popova Tatiana, certificatul eliberat de șeful SAC-06 „Lukoil-Moldova” referitor la confirmarea parcării în perioada 12 septembrie 2008-10 iulie 2009 a automobilului ”Dacia Logan” pe teritoriul SRL „Lukoil- Moldova” și neachitarea plății pentru parcare (f.d. 77); contractul de locațiune nr. 121 din 25 iunie 2008

(f.d.13-14); polița de asigurare auto CASCO prin care se confirmă asigurarea împotriva accidentelor a automobilului de model „Dacia Logan” cu n/î C MX 190 de către Roitman Axenia (f.d. 41); procesul-verbal de constatare a contravenției (f. d. 82 A); răspunsul SA „DAAC Hermes” nr. 209 din 21 noiembrie 2012, conform căruia automobilul „Dacia Logan” cu n/î C MX 190 în perioada august-septembrie 2008 nu a fost predat pentru reparație la nici una din stațiile de deservire tehnică „DAAC Hermes” SA și nici nu a fost lăsat la parcare a companiei (f.d. 115), verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre achitarea lui Roitman Axenia de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 311 alin.(2) lit. a) Cod penal și art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii, să fie întemeiate.

În susținerea acestora, instanța de apel corect a menționat faptul că la judecarea cauzei, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat circumstanțele cauzei și just a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatei, nefiind stabilită vinovăția acesteia.

Din textul recursului se conchide că autorul critică aprecierea probelor administrate de instanța de apel, considerându-le necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, cărora instanța le-a dat o apreciere incorectă, însă acest argument nu poate fi reținut de instanța de recurs, întrucât motivul precum că probele au fost apreciate tendențios a fost deja obiect de cercetare în instanța de apel și ultima întemeiat a conchis că prima instanță just a argumentat concluzia sa privind aprecierea probelor.

Colegiul penal corect a respins argumentele acuzatorului de stat, precum că declarațiile martorilor și înscrisurile menționate mai sus demonstrează vina inculpatei Roitman Axenia în comiterea infracțiunilor imputate, deoarece în cadrul ședințelor de judecată, nu a fost prezentată nici o probă, ce ar confirma faptul, că Roitman Axenia cunoștea despre locul aflării automobilului și, totuși a scris cerere la poliție și procuratură despre dispariția acestuia.

Cît privește argumentele recurentului precum că la pronunțarea hotărîrii de achitare, instanța de apel incorect s-a bazat exclusiv pe declarațiile martorilor Harea Deonis și Cucuș Vladimir, neluînd în considerație declarațiile martorilor Simonenco Pavel și Popova Tatiana, la fel nu pot fi reținute de instanța de recurs întrucât aceste argumente sunt declarative, iar probele prezentate au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 27 Cod de procedură penală, conform căruia, în urma cercetării tuturor probelor administrate, instanțele de fond just au apreciat critic declarațiile martorilor Simonenco Pavel și Popova Tatiana.

Astfel, instanța de apel, eronat a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind achitarea inculpatei pe motiv că, fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii, respingînd apelul procurorului.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel, a menționat că soluția primei instanțe despre achitarea inculpatei, este corectă, deoarece pe parcursul urmăririi penale și a judecării cauzei nu au fost prezentate probe precum că inculpata ar fi comis denunțarea cu bună-știință falsă, în scopul de a-l învinui pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni, făcută unui organ sau unei persoane cu funcție de răspundere, care sunt în drept de a porni urmărirea penală, legată de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni deosebit de grave și prezentarea, cu bună știință a

declarației mincinoase de către partea vătămată, legate de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni deosebit de grave.

Instanța de recurs reține faptul că sunt întemeiate concluziile instanței de apel precum că în baza plîngerilor lui Roitman Axenia din 31 martie 2009 și din 01 iulie 2009 a fost intentată cauza penală în privința lui Simonenco Pavel în baza art. 191 alin. (5) Codul penal, însă la data de 29 ianuarie 2010 a fost emisă ordonanță de încetare a urmăririi penale, dar aceasta nu i-a fost adusă la cunoștință inculpatei, lipsind-o de dreptul la un proces echitabil, prevăzut de 6 al Convenției CEDO, neavînd posibilitatea de a ataca hotărîrea procurorului ierarhic superior în temeiul art. 299¹ Cod de procedură penală și judecătorului de instrucție conform art. 313 Cod de procedură penală.

La fel, corect a fost declarat nefondat și argumentul recurentului invocat și în instanța de apel, precum că scopul adresării denunțului prin care a fost învinuit Simonenco Pavel era faptul că inculpata dorea cît mai repede să-și vîndă automobilul, scop realizat imediat ce acesta a fost ridicat, iar organele de urmărire penală au fost folosite ca accelerator, situația dată fiind favorabilă Axeniei Roitman, întrucît procedura civilă ar fi implicat mai multe cheltuieli și timp.

Din aceste considerente, instanța de recurs menționează că conform art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei, de săvârșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea inculpatei, iar instanței de apel nu i-au fost prezentate alte probe concludente și pertinente care ar confirma cu certitudine vinovăția inculpatei, iar în lipsa acestora, îndoielile care nu pot fi înlăturate corect au fost interpretate în favoarea acesteia.

Mai mult ca atît, argumentele reținute de acuzatorul de stat au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar aceasta, respectînd prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, just respingîndu-le.

Ținînd cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție enunță că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013 în cauza penală în privința lui *Roitman Axenia Valerian*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 decembrie 2013.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului
Judecător:

Ghenadie Nicolaev

